

4. La declaració d'aptitud en les proves de control de coneixements o en els exercicis pràctics individuals per obtenir o ampliar l'autorització especial té un període de vigència de sis mesos, comptat des de l'endemà del dia que l'interessat va ser declarat apte en la prova o exercici de què es tracti.

La declaració d'aptitud en les proves o en exercicis pràctics individuals per prorrogar la vigència de l'autorització caduca en la mateixa data que l'autorització que es pretén prorrogar.»

10. Article 79.

L'article 79 queda redactat de la manera següent:

«Article 79. *Coneixements teòrics i pràctics i proves per prorrogar la vigència de l'autorització.*

1. Les normes que estableixen els articles 68, 69, 70, 71, 72 i 77 d'aquest Reglament també són aplicables als conductores que, essent titulars d'una autorització administrativa especial en vigor, sol·licitin la pròrroga de la seva vigència per un nou període de cinc anys.

2. El nou període de vigència de l'autorització especial comença a partir de la data en què caduqui la vigència de la prorrogada.»

11. Disposició addicional setena.

S'incorpora una nova disposició addicional al Reglament general de conductores, amb el text següent:

«Disposició addicional setena.

Les normes establertes en aquest Reglament que siguin aplicables als estats membres de la Unió Europea també són aplicables als estats signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu (EEE).»

Disposició final única.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,
JAIME MAYOR OREJA

MINISTERI DE FOMENT

24068 REIAL DECRET 1830/1999, de 3 de desembre, pel qual es modifica parcialment el Reglament d'ordenació dels transports terrestres. («BOE» 302, de 18-12-1999.)

El Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres (ROTT), aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, regula en el capítol I del títol II les condicions prèvies de caràcter personal per a l'exercici de l'activitat de transport públic.

En gran mesura, el capítol esmentat no és sinó una transposició de les principals regles que conté la Directiva 96/26/CE, del Consell, de 29 d'abril, relativa a l'accés a la professió de transportista de mercaderies i de transportista de viatgers per carretera, així com al reconeixement recíproc dels diplomes, certificats i altres títols destinats a afavorir l'exercici de la llibertat d'establiment

d'aquests transportistes en el sector dels transports nacionals i internacionals, en matèria de capacitació professional, capacitat econòmica i honorabilitat exigides a les empreses transportistes.

Aquesta Directiva ha estat modificada recentment per la Directiva 98/76/CE, del Consell, d'1 d'octubre, fet que obliga a fer una modificació paral·lela dels preceptes de la nostra legislació que regulen les matèries afectades.

Es modifiquen, així, els articles 33, 37, 38, 40 i 53 del ROTT, a fi de recollir en el seu text qüestions com ara la possibilitat de flexibilitzar el compliment dels requisits de capacitació professional i capacitat econòmica per a l'exercici de l'activitat de transport de mercaderies en vehicles amb un pes màxim autoritzat que no superi les 3,5 tones, admesa en la nova redacció de l'apartat 1 de l'article 2 de la Directiva, sense que els titulars de les corresponents autoritzacions habilitadores perdin la condició d'empresaris de transport, en els termes que estableixen els articles 17 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres (LOTT), i 48 del seu Reglament; la definició del concepte d'honorabilitat d'acord amb el que estableix la nova Directiva i, finalment, l'elevació de la capacitat econòmica exigida a les empreses fins als nous límits mínims que s'hi estableixen.

Cal fer esment especialment del nou tractament que es fa de la capacitació professional exigida per a l'exercici de les activitats d'agència de transport de mercaderies, transitari i magatzemista distribuïdor. En la redacció original, l'article 162 del ROTT exigia per a aquest exercici una capacitació professional específica diferent de la de transportista, la qual, òbviament, s'havia de centrar en els coneixements relatius a l'organització dels transports que es consideressin imprescindibles per a l'exercici de l'activitat pròpia d'empreses fonamentalment dedicades a feines logístiques i de comercialització del transport i que, no obstant això, no ho fossin en cas d'empreses únicament dedicades a la realització material de transports.

Tanmateix, el nou índex de matèries que constitueixen el programa de les proves d'accés a la capacitació professional exigida a les empreses transportistes inclòs en l'annex I de la Directiva 98/76/CE ha introduït tota una sèrie de nous continguts relatius a logística, transport combinat i altres matèries que no hi eren en el programa originalment establert per la Directiva 96/26/CE, els quals constituïen, precisament, la part més important del programa que s'exigia al nostre país per obtenir el certificat de capacitació professional per a l'exercici de les activitats d'agència de transport de mercaderies, de transitari i de magatzemista distribuïdor. Així, resulta que com que s'han d'adaptar els coneixements requerits per obtenir la capacitació professional exigible als transportistes al nou programa comunitari, ha perdut sentit pràctic el fet de mantenir una capacitació específica per a les activitats auxiliars i complementàries del transport que, en definitiva, hauria de versar sobre coneixements pràcticament idèntics a aquells.

Es procedeix, doncs, a modificar en aquest sentit l'esmentat article 162 del ROTT, en el qual s'identifica, ara, la capacitació exigible per a l'exercici de l'activitat d'agència de transports a l'exigida en relació amb la de transportista.

D'altra banda, i aprofundint en el procés de flexibilització de les condicions de funcionament del mercat de transports, ja iniciada amb la modificació del ROTT mitjançant els reials decrets 1136/1997, d'11 de juliol, i 927/1998, de 14 de maig, es modifiquen ara els articles 121, i 161 a 163 d'aquest Reglament. Amb aquesta modificació es pretén possibilitar un dinamisme més gran de les empreses que duguin a terme funcions de comercialització del transport, les quals aglutinen en el

seu entorn altres empreses que no tenen capacitat pròpia per efectuar aquesta funció per si mateixes, i contribueixen, d'aquesta manera, a donar més estabilitat al teixit de relacions comercials sobre les quals es desenvolupa el mercat de transport per carretera.

A aquest efecte, se simplifiquen els règims de col·laboració entre transportistes i de funcionament i organització de les agències de transport de mercaderies, transitaris i magatzemistes distribuïdors.

En matèria de transport de viatgers per carretera, es modifiquen els articles 128, 129, 130 i 131 del ROTT, a fi de redefinir el concepte de transport turístic, precisant amb més nitidesa els seus contorns, els quals havien quedat notablement desdibuixats en desaparèixer de la legislació reguladora de les agències de viatges el paquet turístic com a element amb un contingut jurídicament definit.

Particularment, pel que fa al transport públic de viatgers en vehicles de turisme, s'ha considerat convenient flexibilitzar el règim de prestació d'aquests serveis en ports i aeroports, com a principals punts en què es genera un trànsit important que afecta, habitualment, una pluralitat de municipis. Es modifiquen així els articles 125 i 127 del ROTT, a fi de permetre, amb caràcter general, que la recollida en aquests punts de viatgers que hagin contractat prèviament el servei es pugui efectuar fora del terme municipal que hagi atorgat la llicència d'autotaxi en què s'empari el vehicle i/o, si s'escau, l'autorització habilitadora per fer trànsits interurbans.

Pel que fa al transport internacional, es modifiquen els articles 145 i 148 del ROTT, a fi d'adequar-ne la redacció a les modificacions introduïdes pel Reglament (CE) 11/98 del Consell, d'11 de desembre de 1997, així com a la resta de les normes comunitàries reguladores d'aquesta matèria.

Finalment, s'introdueixen diverses modificacions en la redacció dels articles 197, 198, 199 i 200 del ROTT. Amb això es pretén aconseguir una adequació més exacta de la norma reglamentària als tipus infractors establerts en la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, davant de l'experiència inspectora i jurisprudencial acumulada des de l'entrada en vigor del ROTT.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Foment, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació parcial del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres.*

Es modifiquen els articles 33, 37, 38, 40, 53, 118, 121, 125, 127, 128, 129, 130, 131, 145, 148, 161, 162, 163, 164, 197, 198, 199 i 200 del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, els quals queden redactats de la manera següent:

«Article 33.

1. Per a l'exercici de les activitats de transport públic de mercaderies i de viatgers en autobús cal complir els requisits de capacitació professional, capacitat econòmica i honorabilitat que regula aquest capítol.

Aquests requisits també els han de complir les persones que duguin a terme les activitats d'agència de transport de mercaderies, transitaris i magatzemista distribuïdor.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan les circumstàncies del mercat de transport

de mercaderies en vehicles amb un pes màxim autoritzat que no superi les 3,5 tones ho aconselli, el ministre de Foment, amb l'informe previ del Comitè Nacional del Transport per Carretera i del Consell Nacional de Transport Terrestres, pot establir unes condicions de capacitació professional i capacitat econòmica específiques i diferents de la general per a l'exercici de l'esmentada activitat.

3. Sens perjudici que l'Administració, en tot moment i, especialment, en ocasió del visat de les corresponents autoritzacions administratives, pugui comprovar el compliment dels requisits a què es refereixen els apartats anteriors, aquest compliment l'han d'acreditar, aportant la corresponent documentació, les persones que obtinguin per primera vegada títols administratius habilitadors per a l'exercici de les activitats en les quals s'exigeixen els requisits esmentats.»

«Article 37.

S'entén que tenen el requisit d'honorabilitat les persones en les quals no concorri cap de les circumstàncies següents:

a) Haver estat condemnades, per sentència ferma, per delictes dolosos amb una pena igual o superior a sis mesos, mentre no s'hagi extingit la responsabilitat penal.

b) Haver estat condemnades, per sentència ferma, a les penes d'inhabilitació o suspensió, llevat que s'hagin imposit com a accessòries i la professió de transportista no tingui relació directa amb el delicte comès, durant el temps pel qual s'hagi imposit la pena.

c) Haver estat sancionades de manera reiterada, mitjançant resolució ferma, per la comissió d'infraccions molt greus en matèria de transports d'acord amb el que preveu l'article següent.

d) Incompliment molt greu i reiterat de les normes fiscals, laborals, de Seguretat Social, seguretat viària o medi ambient.

Article 38.

1. Als efectes del que preveu el paràgraf c) de l'article anterior, es considera que comporta la pèrdua del requisit d'honorabilitat la imposició per resolució ferma de les corresponents sancions administratives per la comissió, en un període de temps inferior a tres-cents seixanta-sis dies consecutius, de cinc o més infraccions molt greus de la normativa reguladora dels transports terrestres, de les que preveu l'article 140 de la LOTT.

Quan es tracti de sancions per infraccions molt greus imposades d'acord amb el que preveu el paràgraf h) de l'article 140 de la LOTT per la reincidència en infraccions greus, únicament es computen, a efectes de pèrdua del requisit d'honorabilitat, les sancions imposades per la reincidència en les infraccions determinades en els paràgrafs c), i) i p) de l'article 141 de la LOTT.

A fi d'evitar la discriminació a les empreses de més volum, i pel que fa al còmput del nombre de sancions a què es refereix aquest article, les que derivin de la infracció dels paràgrafs b), c) i h) de l'article 140 de la LOTT es compten pel nombre que resulti de multiplicar les realment imposades per $[5/(4+N)]$, en què "N" és el nombre de vehicles proveïts d'autorització de transport o TD, amb les quals pugui fer transports la corresponent empresa. Quan es tracti d'agències de transport "N" és igual a 10, més el nombre de províncies en què, si s'escau, l'agència tingui locals oberts al públic multiplicat per 10.

2. La pèrdua del requisit d'honorabilitat per la comissió de les infraccions administratives a què es refereixen els apartats anteriors es produeix en relació amb les persones que exerceixin la direcció efectiva de les empreses infractores corresponents i, si es tracta d'empreses individuals, implica, a més a més, la pèrdua del requisit d'honorabilitat de l'empresari titular de les autoritzacions o les concessions corresponents.

No obstant això, sens perjudici de l'exigència de responsabilitat en els termes que preveu l'article 138 de la LOTT, la pèrdua d'honorabilitat no es produeix respecte a les persones a què es refereix el paràgraf anterior quan aquestes justifiquin que les infraccions corresponents no els són personalment imputables de manera directa, ni d'acord amb les funcions i responsabilitats que els corresponen com a dirigents de l'empresa.

3. El termini pel qual es considera perdut el requisit d'honorabilitat és de quatre mesos per cada sanció administrativa, i es comença a computar a partir de la data en què es notifiqui la resolució que declari la pèrdua del requisit.»

«Article 40.

1. La capacitat econòmica consisteix a disposar dels recursos financers i materials necessaris per garantir la correcta posada en marxa i la bona gestió de l'empresa.

2. Les empreses que facin transport de mercaderies o de viatgers han de disposar d'un capital desemborsat i de reserves de 9.000 euros com a mínim (1.497.474 pessetes) quan utilitzin un sol vehicle, als quals s'han d'afegir 5.000 euros (837.930 pessetes) més per cada vehicle adicional.

Les empreses que duguin a terme les activitats d'agència de transport de mercaderies, de transitari i de magatzemista distribuïdor han de disposar d'un capital desemborsat i reserves de 60.000 euros com a mínim (9.983.160 pessetes).

El ministre de Foment pot elevar aquestes quantitats fins al triple quan les circumstàncies del mercat determinin que sols les empreses amb una capacitat econòmica superior a l'anteriorment assenyalada són idònies per desenvolupar-se amb eficàcia.

Als efectes que preveu aquest apartat, el ministre de Foment pot determinar que s'admeti o s'exigeixi, quan la millor ordenació d'un sector o subsector del transport ho aconselli, que la capacitat econòmica de l'empresa s'acrediti mitjançant el dipòsit en metàl·lic o valors a la Caixa General de Dipòsits de la quantitat de què es tracti o mitjançant un aval o garantia d'entitat financera o de consolidació legalment reconeguda per aquesta quantitat, executable judicialment pels creditors de l'empresa.

3. Així mateix, el ministre de Foment pot determinar condicions de capacitat econòmica específiques, fonamentalment de nombre mínim de vehicles, mitjans materials exigibles, volum o capacitat de l'empresa i garantia o solvència de l'empresa. El mateix ministre ha d'establir, a més a més, si s'escau, l'exigència del compliment d'altres condicions que, d'acord amb la normativa de la Unió Europea, siguin exigibles.

4. L'Administració pot comprovar en tot cas l'adequat estat financer de les empreses i la disposició per part d'aquestes empreses dels recursos necessaris a què es refereix l'apartat 1 anterior mitjançant l'avaluació de: els comptes anuals, els fons disponibles, inclosos els actius bancaris líquids, les possibilitats d'obtenir crèdits en descobert i préstecs o emprèstits; els actius disponibles, propietats

incloses, que l'empresa pugui utilitzar com a garantia; els costos, inclosos el cost de compra o els pagaments inicials dels vehicles, locals, instal·lacions i equip, i el fons d'operacions.

Als efectes que preveu aquest apartat, l'Administració pot acceptar com a prova de l'estat financer adequat de l'empresa la confirmació o la garantia donada a aquest efecte per una entitat de crèdit legalment establerta.

5. El compliment del requisit de capacitat econòmica es pot exigir en el moment de sol·licitar els títols habilitadors corresponents, en el de l'atorgament d'aquests títols o en el de la data de començament de l'exercici efectiu de «l'activitat, tot això d'acord amb el que disposi el ministre de Foment en les normes reguladores dels diferents tipus de títols habilitadors atenent les especials característiques dels transports o activitats auxiliars o complementàries a què es refereixen els títols esmentats.»

«Article 53.

1. Les persones que formin part de les cooperatives de transportistes o de les societats de comercialització, regulades a l'article 61 de la LOTT, independentment dels serveis comercialitzats a través d'aquestes cooperatives o societats, poden efectuar-ne d'altres que contractin per si mateixes, sens perjudici de l'obligatorietat de les regles sobre aquesta qüestió, si s'escau, establertes en els estatuts de la cooperativa o societat de comercialització corresponent.

2. Les societats de comercialització agrupen les empreses de transport per dur a terme funcions de captació de càrregues, contractació de serveis i comercialització per als seus socis, anàlogues a les legalment atribuïdes a les cooperatives de transportistes, i estan sotmeses al mateix règim jurídic d'ordenació del transport que aquestes, si bé revesteixen la forma jurídica societària. Poden formar part de les societats de comercialització tant persones físiques com jurídiques.

3. El capital social de les cooperatives de transportistes i de les societats de comercialització ha de ser superior a les quanties següents:

a) Cooperatives o societats amb un nombre de socis no superior a 15: 10.000 euros (1.663.860 pessetes).

b) Cooperatives o societats amb un nombre de socis superior a 15 però no superior a 30: 30.000 euros (4.991.580 pessetes).

c) Cooperatives o societats amb un nombre de socis superior a 30: 60.000 euros (9.983.160 pessetes).

La participació de cada un dels socis en el capital esmentat no pot tenir una desproporció manifesta amb la capacitat de càrrega dels vehicles emparats per autoritzacions de les quals siguin titulars; a aquest efecte el Ministeri de Foment pot determinar, amb la finalitat d'evitar aquesta desproporció, les regles pertinents.

Els socis de les cooperatives de transportistes i de les societats de comercialització han de ser en tot cas titulars d'autoritzacions de transport públic, i, contràriament, les entitats esmentades no poden ser titulars d'aquestes autoritzacions.

4. Els estatuts de les cooperatives de transportistes i de les societats de comercialització han de ser visats per l'òrgan competent de l'Administració de transports, les quals s'han d'inscriure a la subsecció que a aquest efecte existeix en el Registre

general de transportistes i d'empreses d'activitats auxiliars i complementàries del transport per carretera.

5. El que disposen aquest article i l'anterior s'entén sens perjudici de l'aplicació en tot el que no es prevegi expressament del règim establert la normativa específica reguladora de les cooperatives.»

«Article 118.

1. En el cas que, de conformitat amb el que assenyalava l'article 110, les autoritzacions de transport públic discrecional s'atorguin referides a un vehicle concret la identificació del qual figuri en les mateixes autoritzacions i aquest atorgament estigui sotmès a limitacions per raó de l'antiguitat dels vehicles o d'un altre tipus, les autoritzacions poden ser transmeses a altres titulars, sempre que l'Administració ho possibiliti, fent-ne la corresponent novació subjectiva a favor dels adquirents.

La transmissió està subordinada al fet que els adquirents compleixin els requisits de caràcter personal que preveuen els articles 42 i concordants d'aquest Reglament, així com al compliment de les regles específiques que en relació amb la transmissió determini el ministre de Foment, el qual pot condicionar-la especialment al fet que l'empresa transmissora no hagi disminuït el nombre d'autoritzacions de què era titular en un determinat període de temps, o al fet que és la transmissió de la totalitat de l'empresa.

En tot cas, la transmissió d'autoritzacions està condicionada al pagament o al compliment de les sancions que, si s'escau, tingui pendents l'empresa transmissora en relació amb les autoritzacions objecte de transmissió.

2. Si no es donen les circumstàncies previstes en l'apartat anterior, les autoritzacions de transport discrecional de viatgers i mercaderies són intransferibles, llevat del supòsit de transmissió conjunta a favor d'un únic adquirent de tota la capacitat de transport de què disposi el cedent en aquell moment. Amb aquesta finalitat, l'adquirent ha d'acreditar que disposa d'un nombre de vehicles igual al que posseïa el cedent, amb característiques equivalents, bé perquè, al seu torn, hagi adquirit els que posseïa aquell o bé perquè els hagi substituït per altres.

Com en el supòsit anterior, també en aquest cas la transmissió està condicionada al pagament o al compliment de les sancions que, si s'escau, tingui pendents l'empresa transmissora en relació amb l'autorització objecte de transmissió.»

«Article 121.

La contractació de la col·laboració d'altres transportistes degudament autoritzats, d'acord amb el que preveu l'article 97 de la LOTT, que porti a terme una empresa per atendre les demandes de transport discrecional de mercaderies que rebí dels seus clients no pot excedir en cap moment concret el 100 per 100 de la capacitat de transport pròpia, mesurada pel nombre de vehicles.»

«Article 125.

Com a regla general, els serveis a què es refereix aquesta secció, llevat dels supòsits exceptuats de conformitat amb el que disposen els articles 126 i 127 següents, s'han d'iniciar en el terme del municipi al qual correspongui la llicència de transport urbà o en el que consti com a residència a l'autorització de transport interurbà quan, d'acord amb

el que preveu l'apartat 2 de l'article 123, aquesta hagi estat expedida sense l'existència prèvia de llicència municipal.

A aquest efecte, s'entén en principi que l'origen o l'inici del transport és en el lloc en què es recullen els passatgers de manera efectiva.

No obstant això, els serveis de recollida de viatgers en ports i aeroports que hagin estat prèviament i expressa contractats es poden iniciar fora del terme del municipi que hagi atorgat la llicència corresponent o en el que, si s'escau, estiguin domiciliats els vehicles, sempre que el destí d'aquests serveis sí que es trobi en el municipi esmentat.

La Direcció General de Ferrocarrils i Transports per Carretera o, si s'escau, les comunitats autònomes que per delegació tinguin competències sobre aquests transports poden determinar altres supòsits i condicions en què els vehicles que hagin estat prèviament contractats puguin prestar serveis en el territori de la seva competència, fent la càrrega dels passatgers fora del municipi que els hagi atorgat la llicència o en el que estiguin domiciliades.

Els òrgans en cada cas competents han de posar atenció especialment en la vigilància i el control del compliment de les condicions exigibles per a la prestació dels serveis que, d'acord amb el que disposen els paràgrafs anteriors, s'iniciïn fora del municipi que hagi atorgat la llicència o en el que estigui domiciliat el vehicle; l'òrgan que tingui la competència en el lloc de destí pot limitar o prohibir fer els serveis esmentats als qui hagin incomplert aquestes condicions de manera reiterada.»

«Article 127.

D'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 116 de la LOTT, i sens perjudici del que assenyalava l'article 125 d'aquest Reglament, quan de l'existència de punts específics, com ara ports, aeroports, estacions ferroviàries o d'autobusos, fires, mercats o altres de similars en què es generi un trànsit important que afecti diversos municipis, es derivin necessitats de transport que no estiguin prou ateses per persones titulars d'autoritzacions i llicències corresponents al municipi en què estiguin situats aquests punts, l'ens competent per a l'atorgament de l'autorització de transport interurbà pot establir, amb l'informe previ dels municipis afectats, un règim específic que inclogui la possibilitat que vehicles amb llicència o domiciliats en altres municipis efectuïn serveis amb origen en els punts de generació de trànsit esmentats.

Article 128.

1. Els transports turístics s'han de prestar, en tot cas, en el marc d'una combinació prèvia, venuda o oferta en venda per una agència de viatges d'acord amb un preu global en la qual, a part del servei de transport d'anada al punt de destí i tornada al punt d'origen en una mateixa modalitat o en modalitats diferents, s'incloguin, almenys, dues de les prestacions complementàries següents:

a) Allotjament durant almenys una nit.

b) Manutenció alimentària, sense que es considerin inclosos en aquest concepte els serveis de restauració a bord del vehicle, en estacions de transport de viatgers o durant les parades intermèdies entre origen i destí d'una durada inferior a tres hores.

c) Altres serveis turístics no accessoris del transport o de l'allotjament i que constitueixin una part significativa de la combinació, com l'assistència a cursos, conferències o esdeveniments espor-

tius, excursions o visites a centres d'interès cultural o turístic, entrades per a l'assistència a un espectacle en el lloc de destí, lloguer de vehicles o servei de guia turística, la qual exigeix la presència d'una persona especialitzada com a mínim, diferent del conductor, que faci aquesta funció, i cal que es justifiqui per la visita a un lloc o centre d'interès cultural o turístic.

No obstant això, en els serveis en què l'anada i la tornada al punt de destí es faci en menys de vuit hores, n'hi ha prou que juntament amb el transport s'efectuï una de les prestacions complementàries enumerades.

2. Malgrat l'exigència general que els transports turístics incloguin els trajectes d'anada i tornada, es pot admetre, sempre que no quedin desnaturalitzats l'esmentada regla general ni el caràcter turístic del servei, que algun o alguns dels usuaris en contractin etapes aïllades.

3. També tenen el caràcter de turístics els transports de viatgers per carretera amb origen o destí en aeroports, ports o estacions ferroviàries, contractats amb agències de viatge conjuntament amb el transport aeri, marítim o ferroviari corresponent, com a continuació o antecedent d'aquest, sempre que el preu del transport per carretera no excedeixi el 40 per 100 del fet en l'altra modalitat.

4. Els transports turístics poden ser objecte de contractació individual i cobrament per seient; es facilita a cada viatger un bitllet en el qual s'especifica que es tracta d'un servei turístic, el trajecte que comprèn, les prestacions complementàries incloses i el preu total.

Article 129.

Quan els transports turístics tinguin caràcter periòdic i es prestin amb reiteració d'itinerari, i siguin coincidents amb un servei de transport regular de viatgers d'ús general, el preu de la combinació contractada en la qual estiguin inclosos ha de ser, almenys, un trenta per cent superior a la tarifa del transport en el servei regular. Són aplicables, a efectes d'apreciació de la coincidència, les regles que estableixen els articles 64 i 65 d'aquest Reglament.

No obstant això, aquest requisit el pot exonerar l'òrgan administratiu competent en relació amb la línia regular amb la qual es produeix la coincidència, a petició de l'agència de viatges, quan en el expedient corresponent, i escoltats en el termini de quinze dies l'empresa titular de la línia, el Consell Nacional de Transports Terrestres i el Comitè Nacional del Transport per Carretera, quedi prou justificada la possibilitat de fer la combinació contractada als preus oferts i l'especificitat dels usuaris que impedeixi que es faci una competència injustificada per a la línia regular coincident.

Article 130.

A fi de garantir el compliment dels requisits establerts en els articles anteriors, les agències de viatge han de comunicar a l'Administració els transports turístics fets amb reiteració d'itinerari i caràcter periòdic o reiteració de calendari que pretenguin portar a terme, especificant les condicions de prestació, les tarifes i la resta dels serveis que integrin la combinació que ofereixen a la venda. L'Administració ha de prohibir el transport corresponent quan en l'expedient no quedi prou justificat el compliment de les condicions exigibles.

Els serveis poden començar a prestar-se a partir dels trenta dies de la seva comunicació a l'Administració, si aquesta no fa manifestació expressa en un altre sentit.

Article 131.

Independentment dels transports turístics definits en els articles anteriors d'aquesta secció, les agències de viatge poden efectuar transports discrecionals de viatgers amb contractació individual i cobrament per seient, sense que sigui exigible que aquests vagin acompanyats de les prestacions assenyalades a l'article 128, sempre que revesteixin caràcter ocasional i esporàdic, i vagin dirigits a un grup homogeni d'usuaris, tenint el transport un objectiu o finalitat comú a tots ells.»

«Article 145.

Per al transport públic internacional de viatgers en autobús o de mercaderies en vehicles pesants cal posseir la capacitat professional per a l'exercici de l'activitat de transport internacional, la qual únicament la poden obtenir les persones que també tenen la capacitat professional per al de transport interior en la modalitat de què es tracta; aquest reconeixement es pot fer de manera diferenciada o conjunta.»

«Article 148.

L'atorgament de les llicències habilitadores per transports públics internacionals de mercaderies o de viatgers en el territori de la Unió Europea es regeix per les regles dictades pel ministre de Foment per a l'aplicació de les normes de la Unió que regulin la matèria.

Aquestes regles, en tot cas, han de tenir en compte les exigències que estableix l'article 145.»

«Article 161.

1. Per a l'exercici de l'activitat d'agència de transport de mercaderies cal obtenir l'autorització administrativa preceptiva que habiliti per a aquest exercici.

2. Llevat que el Govern, per les causes que preveu l'article 49 de la LOTT, a proposta del ministre de Foment, amb l'informe previ del Consell Nacional de Transports Terrestres i del Comitè Nacional del Transport per Carretera, i escoltada la Conferència Nacional de Transports o, per delegació d'aquesta, la Comissió de Directors Generals de Transport de l'Estat i de les Comunitats Autònomes, estableixi un règim diferent, l'atorgament d'autoritzacions d'agència de transport no està subjecte a limitacions quantitatives, i cal fer-lo a favor de totes les empreses que el sollicitin i que compleixin els requisits exigibles.

Article 162.

1. Per a l'atorgament de les autoritzacions d'agència de transport de mercaderies cal justificar el compliment dels requisits que preveu l'article 48 de la LOTT, d'acord amb les concrecions que en faci el ministre de Foment, així com de la disposició d'un local, diferent del domicili privat del titular, obert al públic amb el compliment previ dels requisits legals sobre obertura de locals. Aquest local ha d'estar dedicat en exclusiva a activitats de transport.

2. Les agències que duguin a terme la seva activitat de mediació en relació amb la contractació de transports de càrregues fraccionades han de dur a terme les seves funcions de consolidació, desconsolidació i classificació de mercaderies i altres corresponents a l'actuació que els és pròpia mitjançant els treballadors integrats en la seva plantilla, portant a terme el transport i la distribució de les mercaderies mitjançant la contractació d'a-

quest amb empreses de transport públic degudament autoritzades en els termes que preveu l'article 159.

3. Les autoritzacions d'agència de transport tenen una durada indefinida, si bé han de ser visades d'acord amb els terminis i les condicions que el ministre de Foment determini.

Article 163.

1. L'autorització d'agència de transport de mercaderies habilita per fer aquesta activitat en relació amb qualsevol dels transports inclosos a l'article 160, sigui quin sigui el seu origen i el seu destí.

2. Una vegada obtinguda l'autorització corresponent, les agències de transport de mercaderies poden obrir sucursals o locals auxiliars en llocs diferents d'aquell en què estigui domiciliada l'esmentada autorització, i és suficient, a aquest efecte, la comunicació prèvia de l'obertura a l'òrgan competent en matèria de transports per raó del lloc en què s'ubiquin, expressant les dades identificadores del local, a fi de possibilitar la inspecció i el control de les activitats que s'hi facin.

Aquests locals han de complir, en tot cas, les mateixes exigències que estableix l'article 162 per als que hagin de constituir la seu central de l'agència.

Tan aviat rebí l'esmentada comunicació, l'òrgan competent ha de procedir a fer l'anotació de la nova sucursal o local auxiliar en el Registre general de transportistes i d'empreses d'activitats auxiliars i complementàries del transport.

Article 164.

Els preus que apliquin les agències de transport de mercaderies són lliures.»

«Article 197.

Es consideren infraccions molt greus:

a) La realització de transports públics o activitats auxiliars o complementàries dels transports públics, per a les quals la normativa reguladora dels transports terrestres exigeixi un títol administratiu habilitador, sense tenir la concessió o l'autorització preceptiva per al transport o l'activitat de què es tracti.

La prestació de serveis per als quals es requereixi, conjuntament, alguna de les concessions o autoritzacions especials regulades en la LOTT, i l'autorització habilitadora per al transport discrecional de viatgers que regula el títol III de l'esmentada Llei sense aquesta última, es considera inclosa, en tot cas, en la infracció tipificada en aquest apartat.

Als efectes de la qualificació correcta, es consideren inclosos en aquest apartat, sens perjudici d'altres que, així mateix, impliquin la manca del títol habilitador necessari, els fets següents:

1. La prestació de serveis públics o activitats que excedeixin l'àmbit territorial específicament autoritzat.

2. La manca d'autorització perquè no se n'ha efectuat el visat reglamentari, fins i tot quan es produeixi pel supòsit que regula l'article 146.4 de la LOTT, llevat que no hagi transcorregut el termini ordinari si s'escau determinat per l'Administració per rehabilitar l'autorització i es compleixin totes les condicions necessàries per a aquesta rehabilitació.

3. Organitzar, establir o dur a terme serveis regulars de transport de viatgers sense ser titular de la concessió o autorització especial correspo-

nent, ja siguin propis o aliens els mitjans amb els quals es prestin i encara que es tingui l'autorització de transport discrecional.

4. La prestació material de serveis regulars de viatgers clandestins, encara que l'empresa corresponent no contracti amb els usuaris i es limiti a actuar sota la direcció de l'organitzador del transport, sempre que en aquest cas l'Administració hagi fet advertència del caràcter il·legal del transport.

5. La realització de transports no previstos en la concessió corresponent, incloses l'admissió o la baixada de viatgers en punts de parada no autoritzats.

6. Efectuar, a l'empara d'autoritzacions de transport privat complementari, serveis que no compleixin les condicions expressament regulades a l'article 102.2 de la LOTT.

7. Portar a terme el transport públic de mercaderies d'una classe diferent d'aquelles per a la realització de les quals l'habilita l'autorització que tingui.

8. Fer serveis discrecionals amb cobrament individual o turístics fora dels supòsits expressament permesos o incomplint les condicions establertes.

9. L'absència a bord del vehicle de l'original de la corresponent autorització quan hagi estat expedida en la modalitat que preveu el paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 92 de la LOTT, o de la documentació acreditativa que sigui, així mateix, absolutament necessària per controlar la legalitat del transport que determini el Ministeri de Foment, quan el transport es faci a l'empara d'autoritzacions atorgades en les modalitats previstes en els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 92 de l'esmentada Llei.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan l'infractor acrediti que el nombre de vehicles de què disposa, mitjançant qualsevol de les formes jurídiques previstes a l'article 48.1, no supera el de còpies de l'autorització o altres documents que acreditin la seva capacitat de realitzar transport i hagin d'anar a bord del vehicle, l'absència a bord d'aquests documents se sanciona com a infracció lleu, d'acord amb el que preveu l'article 199.b).

10. La realització de les activitats assenyalades a l'article 61 de la LOTT per cooperatives o societats de comercialització no inscrites en el Registre general de transportistes i d'empreses d'activitats auxiliars i complementàries del transport per carretera.

No obstant el que disposen els paràgrafs anteriors, quan l'infractor hagi sol·licitat anteriorment l'autorització corresponent davant l'òrgan competent, complint tots els requisits exigits per al seu atorgament, la manca de l'autorització se sanciona com a infracció lleu, de conformitat amb el que preveu l'article 199.a).

b) La prestació de serveis en condicions que puguin afectar la seguretat de les persones perquè comporta un perill greu i directe per a aquestes.

Es consideren especialment inclosos en la infracció tipificada en aquest apartat els supòsits següents:

1. La inadequada estiba o col·locació de la càrrega, bé originària, o que pugui sobrevenir per defectes en la seva fixació, que representi riscos de danys a les persones.

2. La prestació de serveis utilitzant vehicles amb unes condicions tècniques que no permetin assegurar-ne l'adequat funcionament.

3. La conducció ininterrompuda durant més de sis hores o durant més de tretze hores i mitja diàries, o la minoració en més d'un 50 per 100 dels períodes de descans obligatori.

c) L'excés sobre el pes màxim autoritzat dels vehicles en els percentatges que a continuació s'especifiquen:

Pes màxim autoritzat — (Tones)	Percentatge d'excés
De més de 20	+15
De més de 10 a 20	+20
De fins a 10	+25

La responsabilitat per aquesta infracció, així com per les que preveuen el paràgraf j) de l'article 198 i el paràgraf e) de l'article 199, correspon tant al transportista com al carregador i a l'intermediari, llevat que algun d'ells justifiqui respecte a si mateix l'existència de causes d'inimputabilitat.

d) Portar en lloc visible del vehicle el distintiu corresponent a un àmbit territorial o classe de transport per a la realització del qual no es trobi facultat pel títol habilitador necessari, entenent que es produeix aquest supòsit quan s'utilitzin distintius d'un àmbit territorial més gran a l'autoritzat, d'un àmbit per al qual no habiliti el títol que es posseeixi o de transport de classe o naturalesa diferent.

e) La negativa o l'obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció dels transports terrestres que impedeixi l'exercici de les funcions que legalment o reglamentàriament tinguin atribuïdes.

S'entén inclòs en aquest apartat qualsevol supòsit en què les persones sotmeses a la legislació dels transports terrestres o els seus representants impedeixin, sense causa que ho justifiqui, l'examen pel personal de la inspecció dels transports terrestres, de vehicles, instal·lacions i documentació administrativa, estadística o comptable de caràcter obligatori.

Així mateix, es considera inclosa en la infracció tipificada en aquest apartat la desobediència a les ordres impartides pels serveis d'inspecció del transport terrestre o pels agents que directament realitzin la vigilància i el control del transport en l'ús de les facultats que els estiguin conferides i, especialment, l'incompliment de les ordres d'immobilització dels vehicles en els supòsits legalment previstos.

f) La realització de transport públic, o d'activitats auxiliars o complementàries, que incompleixi algun dels requisits següents:

1. Tenir la nacionalitat espanyola, o bé la d'un país estranger amb el qual, en virtut del que disposin els tractats o convenis internacionals subscrits per Espanya, no sigui exigible l'esmentat requisit complint en aquest supòsit les condicions addicionals si s'escau requerides a aquest efecte.

2. Acreditar les condicions necessàries de capacitació professional, honorabilitat i capacitat econòmica.

No s'incorre en la infracció tipificada en aquest apartat quan, d'acord amb la normativa vigent en matèria de transports terrestres, la realització del servei o de l'activitat estigui exonerada del compliment d'algun dels requisits que s'hi especifiquen.

No s'aprecia tampoc aquesta infracció quan concorri amb la manca del títol habilitador necessari,

cas en què únicament aquesta última ha de ser objecte de la sanció corresponent.

g) La realització de transport públic, interior o internacional, utilitzant títols habilitadors expedits a nom d'altres persones sense realitzar prèviament la transmissió dels títols de conformitat amb el que estableixen aquest Reglament i les seves normes complementàries i de desplegament. La responsabilitat per aquesta infracció correspon tant als que utilitzin títols administratius aliens com a les persones a nom de les quals vagin els títols, llevat que demostrin que la utilització s'ha fet sense el seu consentiment.

h) L'abandonament de les concessions o autoritzacions de transport regular de viatgers permanent d'ús general o la paralització dels serveis de les concessions o autoritzacions en els supòsits que preveu l'article 96.2 d'aquest Reglament sense el consentiment de l'Administració.

i) Les infraccions greus d'acord amb el que preveu l'article 198 d'aquest Reglament, quan en els dotze mesos anteriors a la seva comissió el responsable de la infracció hagi estat objecte de sanció, mitjançant resolució definitiva, per infracció tipificada en un mateix apartat de l'article esmentat.

No obstant l'anterior, en la qualificació de les infraccions tipificades en aquest apartat cal atènyer-se al que disposa l'article 202 d'aquest Reglament.

Article 198.

Es consideren infraccions greus:

a) La realització del transport amb vehicles aliens sobre els quals no es tinguin les condicions de disponibilitat legalment exigibles, així com utilitzar per al transport vehicles arrendats a altres transportistes o utilitzar la seva col·laboració fora dels supòsits o incomplint les condicions legalment establertes, llevat que s'hagi de considerar falta molt greu, d'acord amb el que preveu el paràgraf a) de l'article anterior. Incorren en la mateixa infracció les empreses que actuïn com a col·laboradors i incompleixin les obligacions que les afectin.

Constitueixen una infracció independent cada un dels transports que es realitzin anualment, una vegada superats els percentatges màxims permesos.

No s'aprecia aquesta infracció en relació amb els serveis regulars permanents i temporals de viatgers d'ús general, sempre que es justifiqui la deguda utilització en el transport de què es tracti de la totalitat dels vehicles que, d'acord amb el títol concessional o l'autorització especial habilitadora corresponent, hagin d'estar adscrits a la seva realització.

b) La realització de transports privats per als quals s'exigeixi un títol administratiu específic sense tenir-lo, llevat que aquesta infracció s'hagi de qualificar de lleu a l'empara del que disposa l'article 142.a) de la LOTT.

Es considera manca de títol la falta del visat reglamentari del document acreditatiu del títol, fins i tot quan es produeixi per l'impagament de les sancions pecuniàries imposades per resolucions definitives, a què es refereix l'article 146.4 de la LOTT, llevat que no hagi transcorregut el termini ordinari, si s'escau, determinat per l'Administració per rehabilitar l'autorització i es compleixin totes les condicions necessàries per a aquesta rehabilitació i així ho declari expressament l'Administració.

c) L'incompliment de les condicions essencials de la concessió o l'autorització administrativa, previstes a l'article 200, quan no estigui expressament

tipificat en un altre apartat d'aquest article ni s'hagi de qualificar d'infracció molt greu, de conformitat amb el que preveu l'article anterior.

d) La prestació de serveis públics de transport utilitzant la mediació de persones físiques o jurídiques no autoritzades per a aquesta mediació, sens perjudici de la sanció que pugui correspondre al mediador, d'acord amb el que preveuen el paràgraf a) de l'article 140 de la LOTT i el 197 d'aquest Reglament.

S'aprecia l'existència d'aquesta infracció quan s'utilitzi la mediació per a un servei específic d'una persona no autoritzada per a aquest servei, encara que ho estigui per mediar en relació amb altres serveis diferents.

e) La convivència en activitats de mediació no autoritzades o en la venda de bitllets per a serveis clandestins en locals o establiments públics destinats a altres fins. La responsabilitat correspon al titular de la indústria o servei al qual estigui destinat el local.

f) La venda de bitllets per a serveis clandestins i, en general, la mediació en relació amb els serveis o les activitats no autoritzats, sens perjudici de considerar la infracció molt greu que, si s'escau, correspongui, quan no es tingui títol habilitador per realitzar activitats de mediació.

A efectes del que disposen aquest apartat i els dos anteriors d'aquest article, així com el paràgraf a) de l'article 197, es considera que hi ha mediació quan es contracti per compte de tercers o es realitzin activitats de gestió, informació, oferta o posada en contacte d'usuaris i transportistes tendents a propiciar la contractació del transport, tant si s'intervé directament o no en la contractació.

g) L'incompliment de règim tarifari. La responsabilitat correspon al transportista i a l'intermediari i, així mateix, en el transport de mercaderies, a l'altra part contractant quan la seva actuació sigui determinant de l'incompliment i, en tot cas, quan es tracti de la percepció de tarifes inferiors a les mínimes establertes.

h) La manca de funcionament o el funcionament no adequat imputable al transportista, així com la manipulació del tacògraf, els seus elements o altres instruments o mitjans de control que obligatòriament s'hagin de portar instal·lats en el vehicle o no passar la revisió periòdica d'aquests aparells en els terminis i de la forma legalment establerts.

i) La falta de conservació a disposició de l'Administració dels discos del tacògraf en els termes previstos en la normativa vigent.

j) L'excés sobre el pes màxim autoritzat dels vehicles en els percentatges que a continuació s'especifiquen:

Pes màxim autoritzat — (Tones)	Percentatge d'excés
De més de 20	+ 6 fins al 15
De més de 10 a 20	+10 fins al 20
De fins a 10	+15 fins al 25

k) El falsejament de qualsevol document de control o estadístic que l'empresa estigui obligada a portar o de les dades que continguin.

l) El reiterat incompliment no justificat superior a quinze minuts dels horaris de sortida en les cap-

çaleres de les línies de serveis regulars d'ús general permanents o temporals de viatgers.

A efectes del que preveu aquest apartat, es considera que hi ha reiteració quan es produeixin més de dos endarreriments en el termini d'una setmana o més de cinc en el període d'un mes en successives expedicions amb el mateix horari.

ll) No tenir el document preceptiu en què s'han de formular les reclamacions dels usuaris o negar-ne o obstaculitzar-ne la disposició al públic, així com no posar les reclamacions en coneixement de l'Administració, d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 222.

m) La contractació del transport amb transportistes o intermediaris que no estiguin degudament autoritzats per fer-lo, sempre que la contractació global de l'empresa hagi assolit l'any de què es tracti o l'anterior el volum de 15 vehicles en viatgers o 500 tones en mercaderies.

n) L'incompliment per les empreses arrendadores de vehicles sense conductor de l'obligació d'exigir la corresponent autorització de transport a l'arrendatari, en els casos previstos a l'article 178, i de les condicions exigibles per a la realització de la seva activitat previstes en els articles 175, 176 i 177.

ñ) La negativa o l'obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció quan no es donin les circumstàncies que preveu el paràgraf e) de l'article anterior.

o) No subscriure les assegurances que siguin obligatòries segons el que preveuen aquest Reglament i les normes complementàries i de desplegament del Reglament, llevat que la falta de subscripció estigui tipificada com a falta o delictes en el Codi penal.

p) Qualsevol de les infraccions previstes a l'article anterior, quan per la seva naturalesa, ocasió o circumstància no s'hagi de qualificar de molt greu, fet que cal motivar en la resolució corresponent.

q) L'excés superior al 20 per 100 en els temps de conducció o minoració superior a l'esmentat percentatge en els períodes de descans establerts, llevat que l'excés o el defecte s'hagi de considerar infracció molt greu, d'acord amb el que preveu el paràgraf b) de l'article anterior.

r) La realització de transport de mercaderies perilloses o peribles sense els plafons, les etiquetes de perill o altres senyals o marques exigibles segons la normativa específica reguladora d'aquests senyals o incomplint-la, llevat que la normativa estableixi una qualificació diferent, així com l'incompliment de les normes sanitàries o d'incompatibilitat de productes que no tinguin previstes cap sanció en la seva normativa específica, llevat que s'hagi de considerar infracció molt greu per aplicació del que disposa el paràgraf b) de l'article anterior.

s) Qualsevol altra infracció no inclosa en els paràgrafs precedents que les normes reguladores dels transports terrestres qualifiquin de greu, d'acord amb els principis del règim sancionador que estableixen el capítol I del títol V de la LOTT i aquest capítol.

t) Les infraccions que, no incloses en els paràgrafs precedents, es qualifiquin de lleus, d'acord amb l'article 199 d'aquest Reglament, quan en els dotze mesos anteriors a la comissió el responsable hagi estat objecte de sanció mitjançant resolució definitiva, per la infracció tipificada en un mateix apartat de l'esmentat article, llevat que es tracti d'infraccions que conté el paràgraf o) de l'article esmentat que tinguin una naturalesa diferent.

No obstant l'anterior, en la qualificació de la infracció tipificada en aquest apartat cal atènyer-se al que disposa l'article 202 d'aquest Reglament.

Article 199.

Es consideren infraccions lleus:

a) La realització de transports o activitats auxiliars per als quals la normativa reguladora dels transports terrestres exigeixi l'autorització administrativa prèvia sense tenir-la, sempre que ja s'hagi sol·licitat anteriorment davant l'òrgan competent, i es compleixin tots els requisits exigits per atorgar-la.

b) Efectuar transports públics o privats sense portar a bord del vehicle la documentació formal que acrediti la possibilitat legal de prestar-los, llevat que aquesta infracció s'hagi de qualificar de molt greu o greu, conforme al que disposen el paràgraf a) de l'article 197 i el paràgraf b) de l'article 198 d'aquest Reglament.

c) No portar en un lloc visible del vehicle els distintius exigits per la normativa vigent, relatius al tipus de transport que estigui autoritzat a realitzar, o portar-los en condicions que en dificultin la percepció, així com la utilització inadequada dels distintius, llevat que s'hagi de qualificar d'infracció molt greu, d'acord amb el que preveu el paràgraf d) de l'article 197 d'aquest Reglament.

d) Transportar més viatgers dels autoritzats per al vehicle de què es tracti, llevat que aquesta infracció s'hagi de qualificar de molt greu, d'acord amb el que disposa el paràgraf b) de l'article 197 d'aquest Reglament.

e) L'excés sobre el pes màxim autoritzat, en els percentatges següents:

Vehicles — (Tones)	Percentatge sobre el PMA
De més de 20	+2,5 fins al 6
De més de 10 a 20	+ 5 fins al 10
De fins a 10	+ 6 fins al 15

f) No tenir els preceptius quadres de tarifes, calendaris, horaris, avisos i altres d'exhibició obligatòria per a coneixement del públic.

S'equipara a la manca d'aquests quadres situar-los en llocs inadequats i qualsevol altra circumstància relativa a la seva mida, llegibilitat, redacció o altres que ocasionin dificultats o impedeixin al públic el coneixement del seu contingut.

g) Incomplir les normes generals de policia i instal·lacions fixes i vehicles, llevat que l'incompliment s'hagi de qualificar d'infracció greu o molt greu, d'acord amb el que preveuen els articles anteriors.

h) El tracte desconsiderat amb els usuaris. La infracció a què es refereix aquest apartat se sanciona tenint en compte els supòsits que prevegi la normativa sobre drets dels usuaris i consumidors.

i) L'incompliment pels usuaris de les obligacions que els corresponguin, d'acord amb les regles d'utilització del servei que preveuen l'apartat 2 de l'article 40 de la LOTT i l'apartat 1 de l'article 41 de la Llei esmentada, llevat que la normativa que conté aquestes regles consideri expressament el seu incompliment com una infracció greu.

j) La no-comunicació del canvi de domicili de les persones que posseeixin títols habilitadors, així com de qualsevol altra dada o circumstància que hagi de figurar en el Registre a què fa referència l'article 49 d'aquest Reglament o que existeixi obligació per una altra causa de posar en coneixement de l'Administració.

Quan la falta de comunicació de les dades a què fa referència aquest apartat sigui determinant per al coneixement per l'Administració dels fets sancionables, es considera interromput el termini de prescripció fins que la comunicació es produeixi, de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 203 d'aquest Reglament.

k) La contractació del transport amb transportistes o mediadors no autoritzats, quan el volum de la contractació global de l'empresa no assoleixi els mínims establerts en el paràgraf m) de l'article anterior.

l) L'excés en els temps de conducció o minorració dels períodes de descans establerts, llevat que s'hagi de considerar infracció greu o molt greu.

m) La manca o falta de dades essencials de qualsevol document de control o estadístic que l'empresa estigui obligada a portar.

n) La sol·licitud del visat d'autoritzacions fora dels terminis determinats per l'Administració.

Es considera inclosa en aquesta infracció, en tot cas, la sol·licitud de rehabilitació d'autoritzacions caducades per falta de visat, sens perjudici que aquesta rehabilitació s'atorgui quan així correspongui.

ñ) Qualsevol de les infraccions previstes a l'article anterior quan, per la seva naturalesa, ocasió o circumstància, no hagi de ser qualificada de greu, cas en què cal justificar l'existència d'aquestes circumstàncies i motivar la resolució corresponent.

o) Tenen la consideració d'infraccions lleus totes les que, suposin vulneració directa de les normes legals o reglamentàries aplicables en cada cas, i no figurin expressament recollides i tipificades en els articles anteriors d'aquest Reglament.

Article 200.

1. Als efectes que preveuen el paràgraf c) de l'article 198 i l'apartat 6 de l'article 201, la consideració de les condicions essencials de les concessions i autoritzacions administratives corresponents al transport per carretera i a les activitats auxiliars i complementàries d'aquest transport s'ha de fer d'acord amb el que preveu aquest article.

2. Són condicions essencials de les concessions i autoritzacions de transport públic regular de viatgers per carretera:

1r El manteniment dels requisits establerts a l'article 42 de la LOTT.

2n La realització del servei.

3r La prestació dels serveis d'acord amb els transports autoritzats.

4t L'explotació del servei pel mateix concessionari, llevat dels supòsits de col·laboració expressament permesos.

5è La prestació del servei amb vehicles emparats per una autorització de transport discrecional d'àmbit territorial suficient, tret dels casos expressament exceptuats.

6è El compliment pels vehicles que prestin els serveis base dels requisits i les característiques tècniques exigits en el títol concessional, inclosos els relatius a butaques, reposapeus, so.

7è La prestació dels serveis suplementaris oferts per l'adjudicatari de la concessió i recollits en el títol concessional, com el lliurament de premsa, aliments o begudes als usuaris, guarderia de nens.

8è El respecte dels punts de parada establerts, així com de l'itinerari, el calendari, l'horari i les tarifes, llevat dels supòsits de força major o en cas fortuït.

9è La realització del nombre d'expedicions establertes en el títol concessional o en l'autorització, així com la disponibilitat sobre el nombre mínim de vehicles que s'hi determini, i el compliment per aquests vehicles de les condicions exigides en el títol concessional o l'autorització.

10è La realització del servei sense transbordar injustificadament els usuaris durant el viatge.

11è No vendre un nombre de places per vehicle superior al de les autoritzades en el títol concessional.

12è Transportar gratuïtament, en els supòsits i fins al límit en què això sigui obligatori, l'equipatge dels viatgers en els transports d'ús general.

13è En els transports d'ús especial, el caràcter específic dels usuaris.

14è En els transports d'ús especial d'escolars, la presència d'una persona idònia degudament acreditada pel transportista o per l'entitat contractant del transport encarregada de la cura dels nens, quan això sigui exigible.

15è Les altres que, pel fet que afecten la configuració de la naturalesa del servei o l'activitat, la delimitació del seu àmbit o els requisits exigits per al seu atorgament i realització, determini expressament el ministre de Foment.

3. Són condicions essencials de les autoritzacions de transport discrecional i d'arrendament de vehicles amb conductor i sense:

1r El manteniment dels requisits establerts a l'article 42 de la LOTT.

2n L'autonomia econòmica i de direcció en l' explotació dels serveis per part del titular de l'autorització, gestionant el transport al seu risc i ventura, amb els mitjans personals i materials que integren la seva pròpia organització empresarial.

3r L'obligació del titular de l'autorització d'assumir la posició de portador en tots els contractes de transport que realitzi a l'empara de l'autorització.

4t El radi o àmbit territorial d'actuació autoritzat.

5è Disposar del nombre mínim de vehicles o de locals oberts al públic o instal·lacions que reuneixin les condicions establertes a aquest efecte, quan sigui obligatori.

6è En les autoritzacions de transport discrecional de viatgers, la no-reiteració d'itinerari, llevat dels casos de transports turístics expressament exceptuats.

7è El transport exclusiu de les mercaderies per a les quals estiguin autoritzats els vehicles, en aquells casos en què s'hagi atorgat l'autorització amb aquesta especificitat.

8è L'exercici de l'autorització concedida a l'empresa transportista dins del límit màxim de volum del transport permès.

9e Les limitacions específiques establertes en l'autorització amb relació als vehicles que s'hagin d'u-

tilitzar per al transport i, si s'escau, amb la capacitat de càrrega o altres característiques dels vehicles.

10è La contractació global de la capacitat del vehicle en els transports públics discrecionals de viatgers, tret dels casos establerts en aquest Reglament.

11è La prestació del servei amb el vehicle al qual estigui referida l'autorització i el compliment per aquest de les condicions tècniques i de seguretat exigibles.

4. Es consideren condicions essencials de les autoritzacions habilitadores per a l'exercici de les activitats d'agència de transport, transitari i magatzemista distribuïdor:

1r El manteniment dels requisits establerts a l'article 42 de la LOTT.

2n La realització de l'activitat de manera habitual i per la persona física o jurídica autoritzada.

3r La realització de l'activitat d'intermediació en qualitat de comissionista en nom propi, contractant en el seu propi nom amb els carregadors o usuaris i els titulars d'autoritzacions de transport, assumint davant d'aquells la posició de transportista i davant d'aquests les obligacions i les responsabilitats pròpies del carregador.

4t La realització de l'activitat en els locals autoritzats.

5è La comunicació a l'Administració de l'obertura de sucursals o locals auxiliars, així com el compliment dels requisits exigibles en relació amb els locals.

6è La prestació del servei amb portadors autoritzats per al tipus de transport de què es tracti.

5. Es consideren condicions essencials de les autoritzacions o concessions de les altres activitats auxiliars i complementàries del transport els aspectes que configuren la naturalesa de l'activitat de què es tracti i en delimitin l'àmbit, a més a més de l'exercici de l'activitat pel titular de l'autorització, i el manteniment dels requisits exigits per al seu atorgament i la seva realització; el ministre de Foment pot fer les concrecions que, si s'escau, siguin necessàries.»

Disposició addicional única. *Reducció del percentatge del preu del transport turístic sobre el regular d'ús general coincident amb aquell.*

Per ordre del ministre de Foment, escoltat el Consell Nacional de Transports Terrestres i el Comitè Nacional del Transport per Carretera, es pot reduir el percentatge en què el preu del transport turístic ha de superar el del regular d'ús general coincident, quan les circumstàncies del mercat així ho aconsellin.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa singular.*

Queda derogat l'apartat 5 de l'article 288 del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres.

Madrid, 3 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Foment,

RAFAEL ARIAS-SALGADO MONTALVO

CAP DE L'ESTAT

24182 LLEI 48/1999, de 20 de desembre, per la qual s'autoritza la participació d'Espanya en la segona reposició de recursos del Fons per al Medi Ambient Mundial Reestructurat. («BOE» 304, de 21-12-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El 14 de maig de 1991, els directors executius del Banc Internacional de Reconstrucció i Desenvolupament (BIRD) van aprovar la Resolució 91-5, per la qual es va crear la fase experimental del Fons per al Medi Ambient Mundial (FMAM), inclosos el Fons Fiduciari per al Medi Ambient Mundial i el Fons Fiduciari per a Projectes de Defensa de la Capa d'Ozó.

Posteriorment, el 16 de març de 1994, representants de 73 estats membres, entre els quals hi havia Espanya, van aprovar l'«Instrument constitutiu del Fons per al Medi Ambient Mundial Reestructurat».

El FMAM Reestructurat va néixer amb l'objectiu de constituir un dels principals mecanismes de finançament de projectes i activitats relatius al medi ambient mundial, d'assegurar una administració transparent i democràtica, i de promoure la participació de tots els països del món en el Fons.

Els recursos del nou FMAM s'han d'utilitzar per finançar projectes i activitats que tinguin com a objecte reduir les emissions de gasos que provoquen el canvi climàtic, preservar la diversitat biològica, aturar la contaminació de les aigües i protegir la capa d'ozó. També es poden finançar projectes destinats a pal·liar la degradació de terres, fonamentalment desertització i desforestació, sempre que estiguin relacionades amb les quatre esferes d'activitats del Fons.

La Llei 9/1997, de 24 d'abril, va autoritzar la participació del Regne d'Espanya en el FMAM Reestructurat i la contribució a la primera reposició de recursos per un valor de 12,36 milions de drets especials de gir sobre un volum total de recursos de 2.022,52 milions de dòlars.

La segona reposició de recursos del FMAM Reestructurat (FMAM-2) té com a objecte dotar el Fons Fiduciari del FMAM en una quantitat de 2.750 milions de dòlars per al període 1 de juliol 1998-30 de juny 2002. D'aquesta quantitat, Espanya s'ha compromès a aportar 12,03 milions de drets especials de gir.

La política general de manteniment de la presència d'Espanya en aquest tipus d'institucions financeres multilaterals, així com la creixent preocupació pels problemes mediambientals amb conseqüències mundials i la necessitat de contribuir al desenvolupament mediambientalment sostenible dels països en desenvolupament, aconsellen la participació d'Espanya en aquesta segona reposició de recursos del FMAM Reestructurat. L'objecte d'aquesta Llei és l'autorització per a la participació d'Espanya en la segona reposició del Fons Fiduciari del FMAM d'acord amb el que s'ha exposat anteriorment.

Aquesta Llei es dicta en virtut dels títols competencials que la Constitució atribueix a l'Estat en l'article 149.1.3a i 13a, referits a les relacions internacionals i a les bases i la coordinació de l'economia.

Article 1. Participació.

S'autoritza el Govern a adoptar les mesures necessàries perquè Espanya participi en la segona reposició del FMAM Reestructurat, en els termes de la Resolució 98-2 dels directors executius del Banc Internacional de Reconstrucció i Desenvolupament, el text de la qual es publica com a annex a aquesta Llei.

Article 2. Contribució.

D'acord amb la Resolució esmentada a l'article anterior, s'autoritza que Espanya faci una contribució al Fons Fiduciari del FMAM per un import de 12,03 milions de drets especials de gir, corresponent al període 1 de juliol de 1998-30 de juny de 2002.

Article 3. Pagament de la contribució

U. El pagament per Espanya de l'import de la contribució s'ha de fer en les condicions que preveu la Resolució 98-2.

Dos. Els desemborsaments necessaris per al pagament d'aquesta contribució s'han de fer amb càrrec a les dotacions pressupostàries al Fons d'Ajuda al Desenvolupament FAD, que a aquest efecte hagin estat consignades en les corresponents lleis de pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb el calendari de pagaments establert.

Tres. El calendari de pagaments establert preveu l'emissió i el dipòsit, en el Departament de Tresoreria del Banc Mundial, de quatre pagarés, cada un per un valor del 25 per 100 de la contribució espanyola.

Aquests pagarés s'han d'emetre en les dates següents:

- a) 30 de novembre de 1999.
- b) 30 de novembre de 2000.
- c) 30 de novembre de 2001.
- d) 30 de novembre de 2002.

Quatre. Els pagarés no són negociables i no meriten cap interès, i són pagadors a la vista al seu valor nominal i amb la sol·licitud prèvia del Departament de Tresoreria del Banc Mundial-BIRF.

Disposició addicional única.

El Govern ha d'enviar anualment un informe al Congrés dels Diputats sobre els projectes i les activitats finançats pel Fons per al Medi Ambient Mundial Reestructurat, així com sobre la participació i les aportacions d'Espanya a aquest Fons.

Disposició final primera. Autorització als ministres d'Afers Estrangers i d'Economia i Hisenda.

S'autoritza el ministre d'Afers Estrangers i el ministre d'Economia i Hisenda per adoptar, en el marc de les seves competències respectives, totes les mesures que siguin necessàries per a l'execució del que disposa aquesta Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 20 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.